

כל זה בקרבן
יחיד! בקרבן
ציבור מרצה
הכל!

ברייתא א'

דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה

במזיד לא הורצה (קנס דרבנן - יבואר 3.)

רב יוסף:

ש' רבנן

דאמרו שחם תרם תרומה במזיד מפירות טמאים על
הטהורים ומן פרטף על פיפה - רשידי"ה בשולחן קנסי רבנן
(אביבואר יש מחאוקר פאא יש אן בכלא קדושל גרומה - רשידי"ה במזיד)

ברייתא ב'

על מה הציץ מרצה? על הדם ועל הבשר

..שנטמא בין בשוגג בין במזיד ...

ש' ר' יוסי

דאמר חם תרם תרומה במזיד מפירות טמאות על
טהרות תרמתו תרומה - ולא קנסו רבנן
ר"א אומר הציץ מרצה על אכילות ור"י אומר אין
הציץ מרצה על אכילות?

איפדן!! ר"י אומר הציץ מרצה ור"א אין הציץ מרצה!!

והתניא: (ספ"כ מ"א פברייטא) פיגול נקרא היתה לה שעת הכושר ע"י הציץ!! דמרצה גם על אכילות!! ויוצא לא נקרא היתה לה שעת הכושר
כשזרק הדם והבשר בחוץ! וזה רק ש' ר"א (במזיד) :1 דאין זריקה מועלת ליוצא א"כ לר"א ציץ כן מרצה על אכילות - ולא תיפוד

רב חסדא:

ש' רבנן

דאמרו שחם תרם תרומה במזיד מפירות טמאים על
הטהורים ומן פרטף על פיפה - רשידי"ה בשולחן קנסי רבנן
(אביבואר יש מחאוקר פאא יש אן בכלא קדושל גרומה - רשידי"ה במזיד)

ש' ר' חליעזר

דס"ל דציץ מרצה על אכילות

וגם חם תרם תרומה במזיד מפירות טמאות
על טהרות תרמתו תרומה - ולא קנסו רבנן

רבינא:

במזיד לא הורלח = עשה זריקה הדם במזיד!!

חפ"י חם הטומאה היה בשוגג!!

רב שילא:

במזיד לא הורלח = נטמא במזיד!!

חפ"י חם הזריקה היה בשוגג!!

בין בשוגג בין במזיד מרצה = נטמא בשוגג או במזיד!!

חבל הזריקה היה בשוגג!!

בין בשוגג בין במזיד מרצה = זריקה בשוגג או במזיד!!

חבל הטומאה היה בשוגג!!

לשון הברייתא ב': **שנטמא בין בשוגג בין במזיד?**

שנטמא - בשולחן -- ארזיק - בין בשוגג בין במזיד

לשון הברייתא א': **דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה??**

זרקו - בין בשולחן ובין במזיד -- נטמא - בשוגג הורצה

אלי"ה שצריכים אדחוק כל פולסון של
פברייטא ארבע שילא! יוגר נוחא כך משום
שלי רבינא קונסים אדוק שבא אכפר
אבל טיין ד' נד. אמרין לברא אכפאוי קא
פלי ואן ניקאם וניקנסיה: גדי"ה זריקה

אפ"י אמ"ד פ"ד
מלצה על
אכילת מרצה
אכילת מרצה
אסור רק לשי"י
נחשב כיש כאן
השך כרשי"י ד"ה
רבנן ד' ט"ו.

אלי"ה דקדוש
חמור מגרומה
ויכאן זיפ"א שכן
קנסו בקדוש!
אבל אי"כ לא
נחשב כמזיד
פברייטא